

ριζικό

ριζικό, το, ουσ. [<μσν. ριζικόν, ουδ. του επιθ. ριζικός], η μοίρα, η τύχη, το πεπρωμένο: «ανάλογα με το ριζικό που έχει ο καθένας, δημιουργεί και τη ζωή του». (Λαϊκό τραγούδι: *μια και ξέρω χίλια ξόρκια και τα μαγικά, θα σου πω τι λεν οι μοίρες και τα ριζικά*).

- αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτα, βλ. λ. [τύχη](#).

- **κακό ριζικό**, κακή μοίρα, κακή τύχη: «είναι δουλενταράς άνθρωπος, αλλά φταίει το κακό το ριζικό του, που δεν πρόκοψε στη ζωή του».

- **καλό ριζικό**, καλή μοίρα, καλή τύχη: «αν έχεις καλό ριζικό, μ' ό,τι κι αν καταπιαστείς στη ζωή σου, πετυχαίνεις».

- **μαύρο ριζικό**, κακή μοίρα, κακή τύχη. (Λαϊκό τραγούδι: *να κάτσουμε σε μια γωνιά και να τα πούμε οι δυο μας, ποιος είν' αυτός που έφτιαξε το **μαύρο ριζικό** μας*).

- μου έγραψε το ριζικό μου ή μου το 'γραψε το ριζικό μου, βλ. φρ. το 'χει το ριζικό μου.

- να 'χα πουτάνας ριζικό, να 'χα ακαμάτρας μοίρα, βλ. λ. ακαμάτης.

- **στραβό ριζικό**, βλ. φρ. **μαύρο ριζικό**.

- το γράφει το ριζικό μου, βλ. λ. το 'χει το ριζικό μου.

το 'χει το ριζικό μου, είναι η τύχη μου, το πεπρωμένο μου. Λέγεται συνήθως για κακό: «το 'χει το ριζικό μου να μην μπορώ να στεριώσω σε μια δουλειά».